

303

Besluit van 4 juli 1989, houdende vaststelling van een regeling betreffende het recht op aanspraken bij werkloosheid van rijks personeel in geval van privatisering (Regeling wachtgeld en uitkering bij privatisering)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 23 december 1988, nr. AW88/U1046, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Arbeidsvoorwaarden, hoofdafdeling Pensioenen en Wachtgelden;

Gelet op artikel 125, eerste lid, en artikel 134, eerste lid, van de Ambtenarenwet 1929;

De Raad van State gehoord (advies van 11 april 1989, nr. WO4.89.0015);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 28 juni 1989, nr. AW89/39/U7, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Arbeidsvoorwaarden, hoofdafdeling Pensioenen en Wachtgelden;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK I

Begripsomschrijvingen

Artikel 1

Dit besluit verstaat onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Binnenlandse Zaken;
- b. privatiseringsoperatie: een operatie die ten doel heeft werkzaamheden van de rijksoverheid uit te besteden of over te dragen aan een bestaande of voor dat doel opgerichte privaatrechtelijke organisatie;
- c. privaatrechtelijke organisatie: de privaatrechtelijke organisatie die de werkzaamheden uitvoert die in het kader van een privatiseringsoperatie door de rijksoverheid zijn uitbesteed of overgedragen;
- d. privatiseringsontslag: het ontslag uit een overheidsbetrekking in het kader van een privatiseringsoperatie;

e. ontslag als werknemer: het ontslag uit de betrekking bij de privaatrechtelijke organisatie;

f. belanghebbende:

1. de belanghebbende in de zin van het Rijkswachtgeldbesluit 1959 (Stb. 1986, 489) aan wie een privatiseringsontslag is verleend en die onmiddellijk aansluitend aan dat ontslag in dienst is getreden van de privaatrechtelijke organisatie;

2. de belanghebbende in de zin van de Uitkeringsregeling 1966 (Stb. 1986, 490) aan wie een privatiseringsontslag is verleend en die onmiddellijk aansluitend aan dat ontslag in dienst is getreden van de privaatrechtelijke organisatie;

3. degene die recht heeft op een uitkering ingevolge de Tijdelijke regeling WWV-vervangende uitkering (Stb. 1987, 400);

g. wachtgeld: wachtgeld ingevolge het Rijkswachtgeldbesluit 1959;

h. uitkering: uitkering ingevolge de Uitkeringsregeling 1966;

i. WWV-vervangende uitkering: uitkering ingevolge de Tijdelijke regeling WWV-vervangende uitkering.

Recht op wachtgeld en uitkering

Artikel 2

1. In afwijking van artikel 5, eerste lid, van het Rijkswachtgeldbesluit 1959, heeft de belanghebbende geen recht op wachtgeld uit hoofde van het privatiseringsontslag.

2. In afwijking van artikel 7, eerste lid, van de Uitkeringsregeling 1966, heeft de belanghebbende geen recht op uitkering uit hoofde van het privatiseringsontslag.

Artikel 3

1. Indien binnen twee jaar na het privatiseringsontslag blijkt dat de betrekking die de belanghebbende bij de privaatrechtelijke organisatie vervult niet passend is en hij in verband daarmee al dan niet op eigen verzoek is ontslagen, heeft de belanghebbende recht op wachtgeld of uitkering uit hoofde van zijn ontslag als werknemer met ingang van de dag van dat ontslag.

2. Indien de belanghebbende binnen twee jaar na het privatiseringsontslag als werknemer is ontslagen ten gevolge van opheffing van zijn betrekking bij de privaatrechtelijke organisatie of ten gevolge van overtolligheid van personeel door verandering of inkrimping van die organisatie, heeft hij recht op wachtgeld of uitkering uit hoofde van zijn ontslag als werknemer met ingang van de dag van dat ontslag.

Artikel 4

1. De belanghebbende die als werknemer is ontslagen en op wie artikel 3 niet van toepassing is, heeft uit hoofde van zijn ontslag als werknemer recht op wachtgeld of uitkering, met dien verstande dat dat recht ingaat op de dag van het privatiseringsontslag.

2. Het recht op het in het eerste lid bedoelde wachtgeld vervalt wanneer het ontslag als werknemer niet binnen een termijn van 7 jaar na het privatiseringsontslag heeft plaatsgehad en de aanvraag om toekenning van het wachtgeld niet binnen een maand na afloop van die termijn bij Onze Minister is ingekomen.

3. Het recht op de in het eerste lid bedoelde uitkering vervalt wanneer het ontslag als werknemer niet binnen een termijn van 3 jaar na het privatiseringsontslag heeft plaatsgehad en de aanvraag om toekenning

van de uitkering niet binnen een maand na afloop van die termijn bij Onze Minister is ingekomen.

4. In afwijking van het tweede lid vervalt het recht op wachtgeld ten aanzien van de belanghebbende die als werknemer bij de naamloze vennootschap Nederlands Meetinstituut NV is ontslagen, wanneer de daartoe strekkende aanvraag niet binnen een termijn van 5 jaar na dat ontslag bij Onze Minister is ingekomen.

5. In afwijking van het derde lid vervalt het recht op uitkering ten aanzien van de belanghebbende die als werknemer bij de naamloze vennootschap Nederlands Meetinstituut NV is ontslagen, wanneer de daartoe strekkende aanvraag niet binnen een termijn van 2 jaar na dat ontslag bij Onze Minister is ingekomen.

Artikel 5

In afwijking in zoverre van het Rijkswachtgeldbesluit 1959 en de Uitkeringsregeling 1966 wordt voor de toepassing van de bepalingen in die regelingen die betrekking hebben op de inschrijving als werkzoekende bij het Gewestelijk Arbeidsbureau, ten aanzien van de belanghebbende onder ontslag verstaan, het ontslag als werknemer.

Artikel 6

1. Voor zover nodig in afwijking van het Rijkswachtgeldbesluit 1959, de Uitkeringsregeling 1966 en de Tijdelijke regeling WWV-vervangende uitkering gelden voor de belanghebbende op wie artikel 3 van toepassing is de bepalingen in dit artikel.

2. Onder ontslag, bedoeld in artikel 8 van het Rijkswachtgeldbesluit 1959, artikel 9 van de Uitkeringsregeling 1966 en artikel 9 en 10 van de Tijdelijke regeling WWV-vervangende uitkering wordt verstaan het ontslag als werknemer.

3. Van de inkomsten waarop de belanghebbende in verband met het ontslag als werknemer of in verband met ziekte of arbeidsongeschiktheid uit anderen hoofde aanspraak heeft, wordt een bedrag ten hoogste gelijk aan 70% van de bezoldiging op het bedrag van het wachtgeld, de uitkering of de WWV-vervangende uitkering in mindering gebracht. Onder bezoldiging wordt verstaan de ten aanzien van de belanghebbende vastgestelde bezoldiging in de zin van de in het eerste lid genoemde ontslaguitkeringsregelingen.

4. Onder aanspraak op doorbetaling van de laatstelijk genoten bezoldiging uit hoofde van ziekte, bedoeld in artikel 16, eerste lid, van het Rijkswachtgeldbesluit 1959 en artikel 16, eerste lid, van de Uitkeringsregeling 1966 wordt mede verstaan de uitkering ingevolge de Ziektewet (Stb. 1987, 88) en de uitkering ingevolge de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO, Stb. 1987, 89), waarop de belanghebbende uit hoofde van zijn betrekking bij de geprivatiseerde organisatie aanspraak heeft.

5. Het vierde lid is niet van toepassing indien de uitkeringen als in dat lid bedoeld minder bedragen dan 70% van de desbetreffende uitkeringsgrondslag. Alsdan is de wijze van vermindering als bedoeld in het derde lid van overeenkomstige toepassing.

Artikel 7

Uitsluitend voor de toepassing van artikel B 6, eerste lid, van de Algemene burgerlijke pensioenwet (Stb. 1986, 540), wordt een ontslag als werknemer in de zin van dit besluit, aangemerkt als een privatiseringsontslag in de zin van dit besluit.

HOOFDSTUK II

Artikel 8

Onze Minister is belast met de uitvoering van dit besluit.

Artikel 9

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het besluit wordt geplaatst en werkt terug tot en met 31 december 1988.

Artikel 10

Dit besluit kan worden aangehaald als: Regeling wachtgeld en uitkering bij privatisering.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 4 juli 1989

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. P. van Dijk

Uitgegeven de *vijfentwintigste* juli 1989

De Minister van Justitie a.i.,
G. J. M. Braks

ALGEMEEN

1. Inleiding

Van de tweede ronde onderzoeken die sedert 1985 in het kader van privatisering van overheidsinstellingen heeft plaatsgehad, maakte een onderzoek naar knelpunten inzake de rechtspositie van het personeel dat bij privatiseringsoperaties betrokken is, deel uit. Dat onderzoek heeft geleid tot het rapport «Rechtspositionele knelpunten bij privatisering» samengesteld door de Interdepartementale contactgroep personele aspecten bij privatisering. In het rapport wordt een aanbeveling gedaan voor een bijzondere voorziening in de sfeer van het wachtgeld, indien korte tijd (in casu één jaar) na privatisering ontslag plaatsvindt, waarvan de oorzaak is te herleiden tot de privatisering. De positie waarin ex-overheidswerknemers zich dan bevinden zou de overheid nog tot haar zorg moeten rekenen. Het kabinet heeft ingestemd met de aanbevelingen van de contactgroep, met de aantekening dat voor de bedoelde groep personeel het moment van ingang van het recht op wachtgeld of uitkering wordt gekoppeld aan het moment van ontslag uit de geprivatiseerde betrekking.

2. Uitgangspunt en doelstelling van de regeling

Het Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR, Stb. 1931, 248) kent een voorziening, waarbij binnen één jaar nadat aan de ambtenaar wegens opheffing van zijn betrekking andere werkzaamheden zijn opgedragen, alsnog ontslag met recht op wachtgeld of uitkering mogelijk is, indien die werkzaamheden niet passend blijken te zijn. Het recht op wachtgeld of uitkering blijft in stand, ook indien om genoemde reden door betrokkene om ontslag is verzocht (art. 96, zevende lid, en art. 98a ARAR).

Naar analogie van deze voorziening in het ARAR beoogt de onderhavige regeling het recht op wachtgeld en uitkering onverminderd in stand te houden voor rijksambtenaren die bij privatisering van overheids-taken ontslagen worden en aangesteld worden door de privaatrechtelijke organisatie die die taken heeft overgenomen. De aanspraken blijven gedurende twee jaar geconserveerd tot het moment waarop de betrokken werknemer, al dan niet op eigen verzoek, door de privaatrechtelijke organisatie wordt ontslagen, omdat binnen die periode is gebleken dat de nieuwe werkzaamheden niet passend zijn. Ook indien binnen twee jaar sprake is van ontslag wegens opheffing van de geprivatiseerde functie of vermindering van arbeidsplaatsen bij de privaatrechtelijke organisatie om bedrijfseconomische of organisatorische redenen (sanering, fusie, inkrimping e.d.), komen de werkloosheidsaanspraken jegens de overheid alsnog tot uitkering. Overleg met de centrales van overheidspersoneel heeft geleid tot instandhouding van wachtgeld-rechten voor een langere duur (twee jaar) dan de termijn waarbinnen op grond van het ARAR die rechten behouden blijven (één jaar).

3. Inhoud van de regeling

Dit besluit regelt in hoofdzaak op welke onderdelen van de bepalingen van het Rijkswachtgeldbesluit 1959, de Uitkeringsregeling 1966 en de Tijdelijke regeling WWV-vervangende uitkering moet worden afgeweken om de hierboven genoemde doelstelling te verwezenlijken. De desbetref-

fende bepalingen zorgen er voor dat de wachtgeld- of uitkeringsrechten van de hiervoor genoemde categorie personeel niet ontstaan uit hoofde van het ontslag uit de ambtelijke betrekking, maar uit hoofde van een ontslag uit de betrekking bij de privaatrechtelijke organisatie.

Deze koppeling aan het ontslag bij de private onderneming neemt echter niet weg dat de basis voor wachtgeld of uitkering blijft gelegen in de beëindiging van de betrekking bij de overheid. Het niveau en de duur van de aanspraken, ontstaan na het ontslag bij de privaatrechtelijke organisatie, blijven dan ook afgestemd op het dienstverband bij de overheid. Ingevolge het Rijkswachtgeldbesluit 1959 en de Uitkeringsregeling 1966 telt de periode doorgebracht bij de privaatrechtelijke organisatie niet mee voor de berekening van de duur van de wachtgeld- of uitkeringsperiode. De bezoldiging in de vroegere overheidsbetrekking is de basis voor de vaststelling van het niveau van het wachtgeld of de uitkering. Een eventueel hoger salarisniveau in de geprivatiseerde betrekking wordt in de uitkerings sfeer enerzijds afgedekt door de WW-aanspraken die de betrokkene uit hoofde van het ontslag uit die betrekking kan verkrijgen en anderzijds door een maximum-grens in de kortingsbepaling van artikel 6, derde lid.

In het verlengde van de bepalingen voor de hiervoor genoemde categorie van degenen die een niet passende betrekking blijken te hebben of wegens overtolligheid worden ontslagen (de eerste categorie), is in dit besluit een regeling getroffen voor een andere categorie, nl. degenen die of wel binnen twee jaar om andere redenen, of wel na twee jaar uit de geprivatiseerde betrekking worden ontslagen (de tweede categorie). De regeling houdt in dat, evenals voor de eerste categorie personeel, ook voor de tweede categorie het recht op wachtgeld ontstaat uit hoofde van het ontslag bij de privaatrechtelijke organisatie, met dien verstande dat het recht op wachtgeld of uitkering voor de tweede categorie ingaat op de dag van het privatiseringsontslag. De periode waarbinnen dat recht kan ontstaan is voor de belanghebbenden in de zin van het Rijkswachtgeldbesluit 1959 zeven jaar na het privatiseringsontslag en voor belanghebbenden in de zin van de Uitkeringsregeling 1966 drie jaar. In aanmerking genomen de termijnen die in de desbetreffende regelingen voorkomen ten aanzien van het indienen van aanvragen om toekenning van wachtgeld of uitkering (5 resp. 2 jaar), worden de in deze regeling opgenomen termijnen van 7 resp. 3 jaar redelijk geacht als periode gedurende welke de zorg van de overheid zich nog over de geprivatiseerde ex-ambtenaar dient uit te strekken.

De achtergrond voor het treffen van een regeling voor deze tweede categorie personeel is dat daarmee wordt voorkomen dat een privatiseringsoperatie, waarbij in het algemeen grote groepen personeel betrokken zijn, leidt tot het massaal indienen van aanvragen om wachtgeld of uitkering, uitsluitend met het doel de desbetreffende aanspraak vast te leggen voor het geval het in de toekomst tot een ontslag mocht komen. Toekenning van de aanvragen hebben nl. geen feitelijke betaling tot gevolg, omdat de kortingsbepalingen in de regelingen er voor zorgen dat het inkomen in de geprivatiseerde betrekking geheel in mindering wordt gebracht op het bedrag van het wachtgeld of de uitkering. Er is voor het vastleggen van een dergelijke aanspraak derhalve geen noodzaak aanwezig, aangezien het uitgangspunt bij privatiseringsoperaties is dat in de geprivatiseerde functie het arbeidsvoorwaardenpakket ten minste gelijkwaardig is aan dat van het overheidspersoneel.

Het toekennen van de aanvragen zou uitsluitend betekenen dat van minimaal enige maanden tot maximaal tientallen jaren lang een zgn. slapend bestand van wachtgeld- en uitkeringsgerechtigden bijgehouden moet worden, terwijl het naar verwachting slechts in een relatief klein aantal gevallen daadwerkelijk tot toekenning van wachtgeld of uitkering zal komen. Dit zou een onevenredig zwaar beslag leggen op de uitvoeringsadministratie.

Bovendien zou een formele toekenning van wachtgeld of uitkering, ook zonder daadwerkelijke betaling, meebrengen dat op grond van artikel B 6 van de Algemene burgerlijke pensioenwet (Abp-wet) betrokkene de hoedanigheid van ambtenaar in de zin van die wet behoudt. Bij privatiseringsoperaties kan er van worden uitgegaan dat er in de geprivatiseerde betrekking sprake is van een adequate pensioenregeling. Een tweede pensioenverzekering op grond van de Abp-wet naast een pensioenverzekering uit hoofde van de geprivatiseerde betrekking is daarom overbodig, want dubbel-op. Het zou tevens inhouden dat de betrokkene pensioenpremie (bijdrageverhaal) voor de Abp-pensioenverzekering verschuldigd is aan de instantie die het (slapende) wachtgeld of de uitkering heeft toegekend. Tevens krijgt de overheid voor deze categorie wachtgelders en uitkeringsgerechtigden een financiële last te dragen in de vorm van de zgn. wachtgeldtijdbijdrage aan het Abp-fonds. De nu getroffen maatregel voorkomt de genoemde uitvoeringsproblemen en situaties van een dubbele pensioenopbouw, zonder de rechten van het geprivatiseerde personeel aan te tasten.

Op grond van de bepalingen in de Abp-wet zal overigens aan een toekenning van wachtgeld of uitkering, ook al geschiedt die op een later tijdstip, het ambtenaarschap in de zin van die wet verbonden zijn.

4. Terugwerkende kracht

Aan de regeling wordt terugwerkende kracht verleend tot en met 31 december 1988. Die datum is gekozen vanwege een aantal omvangrijke privatiseringsoperaties bij de rijksoverheid die ingaande 1 januari 1989 hebben plaatsgehad en nog zullen plaatshebben.

Er is in de regeling sprake van een wijziging van de voorwaarden voor het ontstaan van recht op wachtgeld of uitkering, die enerzijds leidt tot een verruiming van de mogelijkheden tot het verkrijgen van een zodanig recht, anderzijds tot een beperking daarvan. Voorts is er sprake van een uitbreiding van de aanspraken als zodanig.

De uitbreiding van de aanspraken is opgenomen in artikel 3. Deze houdt in dat de wachtgeldduur dan wel uitkeringsduur eerst start op het moment van het ontslag binnen twee jaar na privatisering. Op basis van de regeling zoals die luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige wijzigingen, zou de wachtgeldduur dan wel uitkeringsduur starten op het tijdstip van het privatiseringsontslag.

De verruiming van de mogelijkheden voor het ontstaan van recht op wachtgeld volgt uit het bepaalde in artikel 2 en artikel 4. Onder de ongewijzigde regeling zou het recht binnen vijf of twee jaar (voor wachtgeld- resp. uitkeringsgerechtigden) na het privatiseringsontslag vervallen, indien de aanvraag voor het verkrijgen daarvan niet binnen die termijnen is ingediend. De onderhavige regeling bepaalt weliswaar dat op grond van het privatiseringsontslag geen recht bestaat op wachtgeld of uitkering, maar laat dit recht herleven indien binnen de termijn van zeven resp. drie jaar na het privatiseringsontslag ontslag bij de privaatrechtelijke organisatie volgt. Met andere woorden: langer dan thans op

grond van het Rijkswachtgeldbesluit 1959 en de Uitkeringsregeling 1966 mogelijk is, kan na ontslag uit de rijksdienst recht op wachtgeld of uitkering ontstaan. In beide situaties evenwel, dus zowel onder de ongewijzigde als de gewijzigde regeling, start de wachtgeldduur op de datum van het privatiseringsontslag.

Uitsluitend ten aanzien van hen die na zeven resp. drie jaar bij de privaatrechtelijke organisatie ontslagen worden, is er sprake van een beperking van de mogelijkheid van het verkrijgen van recht op wachtgeld dan wel uitkering. Voor hen bestaan er geen rechten meer, waar die onder de ongewijzigde regeling wel bestaan zouden hebben indien:

1. tijdig een aanvraag zou zijn ingediend en
2. de toegekende wachtgeld- of uitkeringsduur de periode tussen het privatiseringsontslag en het ontslag bij de private onderneming zou hebben overschreden.

In geval van potentiële uitkeringsgerechtigden op grond van de Uitkeringsregeling 1966, kan daarvan echter nooit sprake zijn, omdat de maximum toe te kennen uitkeringsduur tweeënhalf jaar is. Voor die categorie worden ook op dit onderdeel de aanspraken derhalve uitgebreid. De bedoelde beperking zou dus uitsluitend van toepassing zijn op potentiële wachtgeldgerechtigden.

Uit het voorgaande volgt dat eerst van een vorenbedoelde beperking zou kunnen worden gesproken, indien er sprake is van een ontslag bij de privaatrechtelijke organisatie en wel eerst ná zeven jaar na het tijdstip van privatisering. Op het moment waarop dit besluit in werking treedt, kan derhalve van een feitelijke beperking van aanspraken niet worden gesproken. Of en wanneer die optreedt is dus afhankelijk van nu nog niet voorzienbare factoren, te weten een eventueel ontslag bij de private onderneming na zeven jaar na privatisering.

Derhalve kan worden gesteld dat er thans voor betrokkene geen materiële gevolgen verbonden zijn aan de bepaling in artikel 2 dat er geen recht op uitkering bestaat op het moment van het privatiseringsontslag. Over de achtergronden daarvan is in par. 3 reeds het nodige opgemerkt. Daar is ook reeds gememoreerd dat onder de ongewijzigde regeling eerder gesproken kan worden van een financieel nadeel voor betrokkene, aangezien degene aan wie uit hoofde van het privatiseringsontslag wachtgeld zou worden toegekend, in beginsel gehouden zou zijn de pensioenpremie te voldoen die op grond van het toegekende recht verschuldigd is. Dit terwijl betrokkene ook reeds voor het bij het pensioenfonds van de privaatrechtelijke onderneming op te bouwen pensioenpremie dient te voldoen. De bepaling in artikel 2 en artikel 3 dat er op het moment van privatisering geen recht op wachtgeld bestaat, maakt die verplichting tot de betaling van de daarover verschuldigde pensioenpremie ongedaan.

De hierboven vermelde uitbreiding en beperking van de mogelijkheden van het verkrijgen van recht op wachtgeld of uitkering, alsmede de uitbreiding van de aanspraken als zodanig zijn in het overleg met de centrales van overheidspersoneel tegen elkaar afgewogen. De centrales hebben ingestemd met de voorgestelde wijziging van de huidige regeling ter zake. Naar de mening van ondergetekende is de op de privatisering toegespitste regeling inzake wachtgeld of uitkering een uitgebalanceerd geheel, waarin geen afbreuk wordt gedaan aan thans bestaande aanspraken.

5. Financiële gevolgen

De regeling houdt een opschorting (eerste categorie) c.q. uitstel (tweede categorie) in van de wachtgeld- en uitkeringsrechten van gepri- vatiseerd rijkspersoneel. De opschorting van de rechten met maximaal twee jaar kan een uitbreiding betekenen van die rechten voor die periode. Of die uitbreiding in individuele gevallen ook geëffectueerd zal worden, hangt af van het verloop van het wachtgeld of de uitkering, met name of de ontstane werkloosheid vóór beëindiging van de uitkeringspe- riode zal zijn opgeheven. In dat geval zijn er geen extra kosten ten opzichte van de situatie indien de maatregelen niet zouden zijn getroffen. Een geringe lastenverhoging is te verwachten, doch die zal marginaal zijn.

Anderzijds ontstaat er een lastenverlichting omdat de uitvoeringsadmi- nistratie wordt ontlast van het behandelen van aanvragen en het toekennen van slapende rechten. Dit betekent tevens dat de hiervoor genoemde kosten voor de overheid van betaling van wachtgeldtijdbij- drage aan het Abp achterwege kunnen blijven, waardoor ook op dat gebied geen kosten behoeven te worden gemaakt.

Het uitstel van de wachtgeld- en uitkeringsrechten voor de tweede categorie personeel is een kosten-neutrale maatregel, die hoogstens zal inhouden dat de lasten op een later tijdstip ontstaan dan het geval zou zijn zonder de onderhavige maatregelen.

De financiële gevolgen zijn, met name vanwege de hiervoor genoemde samenhang met het verloop van het wachtgeld of de uitkering, eerst een aantal jaren na ingang van de maatregel kwantificeerbaar. Vooralsnog wordt er van uitgegaan dat de maatregel kostenneutraal uitwerkt.

6. Georganiseerd overleg

De centrales van overheidspersoneel stemmen in met de regeling.

7. Deregulering

Voor zover daaraan in de voorafgaande toelichting nog geen aandacht is besteed, wordt hierna ingegaan op de relevante aspecten van deregule- ring.

De regelingen inzake aanspraken bij werkloosheid voor rijkspersoneel zijn niet toegesneden op de door het kabinet gewenste bijzondere gevolgen op rechtspositioneel gebied voor te privatiseren personeel. Een aanpassing van die regelingen is daarom noodzakelijk. Er is voor gekozen om de wijzigingen in een aparte regeling neer te leggen; een wijziging van de bestaande bepalingen zou de regelingen onoverzichtelijk en moeilijker uitvoerbaar maken. Bovendien komt in een aparte regeling het onderwerp en de maatregelen die daaromtrent worden genomen beter naar voren; dat bevordert de duidelijkheid voor de rechthebbenden.

De onderhavige regeling treft maatregelen met betrekking tot rijksper- soneel, aangezien de huidige privatiseringsoperaties op dat personeel betrekking hebben. Indien privatiseringsoperaties andere categorieën overheidspersoneel betreffen (onderwijspersoneel, personeel van provincies, gemeenten), zal in voorkomende gevallen door de desbetref- fende overheidswerkgevers bezien moeten worden of dat zal moeten leiden tot een aanpassing van de voor die categorie geldende werkloos- heidsregelingen.

Door de vermindering van de werkzaamheden in de sfeer van behandeling van aanvragen en toekenningen, ontstaat er tevens een lastenverlichting voor de instanties die in verband daarmee werkzaamheden moeten verrichten. Te denken valt aan de laatste werkgever van betrokken ambtenaren en het Abp-fonds.

Gezien de omvang van de huidige privatiseringsoperaties, zou vasthouden aan de desbetreffende bepalingen in de huidige ontslaguitkeringsregelingen betekenen dat het personeel dat met de uitvoering van die regelingen is belast, zou moeten worden uitgebreid. Dit besluit voorkomt die uitbreiding van personeel nu geregeld wordt dat toekenning van wachtgeld of uitkering uitsluitend zal plaatsvinden ingeval van feitelijke werkloosheid. Er treedt geen wijziging op in de werkdruk van het bestuurlijk en justitieel apparaat.

Artikelsgewijs

Artikel 1

Bij de begripsomschrijvingen is er van uitgegaan dat het privatiseringsontslag ten aanzien van de ambtenaren met een vaste of tijdelijke aanstelling een ontslag is vanwege opheffing van de betrekking. Uit hoofde van dat ontslag zijn de ambtenaren met een vaste of tijdelijke aanstelling belanghebbenden in de zin van het Rijkswachtgeldbesluit 1959. De arbeidscontractanten zijn uit hoofde van het privatiseringsontslag als zodanig belanghebbenden in de zin van de Uitkeringsregeling 1966.

Artikel 3

Voor het recht op wachtgeld of uitkering geldt dat binnen twee jaar na privatisering moet zijn gebleken dat de geprivatiseerde functie niet passend is. Indien het daarmee in verband staande ontslag eerst na twee jaar wordt verleend, is er desondanks recht met toepassing van artikel 3.

Voor de beantwoording van de vraag of een functie al dan niet als passend moet worden beschouwd, zullen de arbeidsomstandigheden in de betrekking bij de privaatrechtelijke organisatie en de persoonlijke omstandigheden vergeleken moeten worden met de omstandigheden waaronder de betrekking die vooraf ging aan het privatiseringsontslag, werd vervuld. Tot arbeidsomstandigheden kunnen worden gerekend de aard, de omvang en het niveau van de betrekking, de primaire en secundaire arbeidsvoorwaarden, de afstand tussen woon- en standplaats, de werkomgeving, de werkomstandigheden en de wijze waarop de werkzaamheden dienden te worden verricht. Als persoonlijke omstandigheden kunnen worden aangemerkt de opleiding, de leeftijd, de eventuele medische beperkingen, het arbeidsverleden, de aanleg en de gezinsomstandigheden. Tevens zal bij de beoordeling van het al dan niet passend zijn van een betrekking rekening worden gehouden met de normen dienaangaande die zijn gehanteerd in het kader van de privatiseringsoperatie, welke leidde tot de indienstneming bij de privaatrechtelijke onderneming.

Artikel 4

Dit artikel regelt het recht op uitkering in geval van ontslag bij de privaatrechtelijke organisatie om andere redenen dan in artikel 3 genoemd of nadat het dienstverband bij die organisatie twee jaar of

langer heeft geduurd. Voor de belanghebbende in de zin van het Rijkswachtgeldbesluit 1959 duurt dit recht nog 7 jaar na het privatiseringsontslag en voor de belanghebbende in de zin van de Uitkeringsregeling 1966 nog 3 jaar. Het recht gaat (met terugwerkende kracht) in op het tijdstip van het privatiseringsontslag. Gedurende de periode van het privatiseringsontslag tot het tweede ontslag bij de privaatrechtelijke organisatie zal er als gevolg van de kortingsbepalingen in de desbetreffende regelingen geen feitelijke betaling van wachtgeld of uitkering plaatsvinden, omdat – zoals hiervoor al is aangegeven – het uitgangspunt bij privatiseringsoperaties is dat in de geprivatiseerde functie het arbeidsvoorwaardenpakket ten minste gelijkwaardig is aan dat van het overheidspersoneel.

In het tweede en derde lid is tevens geregeld dat de in die leden genoemde termijnen van 7 resp. 3 jaar ook gelden ten aanzien van de periode waarbinnen een aanvraag om toekenning van wachtgeld of uitkering moet zijn ingediend. De termijnen voor het indienen van de aanvraag zijn één maand langer dan de «ontslagtermijnen» om ook degenen die aan het eind van de 7- of 3-jaarsperiode bij de geprivatiseerde instelling worden ontslagen een redelijke tijd te gunnen de aanvraag in te dienen.

In paragraaf 4.4 van het Sociaal statuut verzelfstandiging IJkwezen van 23 april 1986 is opgenomen dat aan het (privatiserings)ontslag bij het IJkwezen recht op wachtgeld cq. uitkering volgens de regels van het Rijkswachtgeldbesluit 1959 en de Uitkeringsregeling 1966 kan worden ontleend. Het kabinet heeft met het statuut ingestemd. Het tweede en derde lid van artikel 4 zou die bepaling in het Sociaal statuut beperken, in die zin dat het personeel van het IJkwezen – als geprivatiseerde organisatie het Nederlands Meetinstituut NV – de mogelijkheid wordt ontnomen om binnen 5 resp. 2 jaar na het (privatiserings)ontslag te verzoeken om toekenning van een wachtgeld resp. uitkering, indien binnen die termijnen geen ontslag bij de private onderneming plaatsvindt. Het vierde en vijfde lid heffen de bedoelde beperking op.

Artikel 5 en artikel 6

In het Rijkswachtgeldbesluit 1959 en de Uitkeringsregeling 1966 neemt het ontslagbegrip een centrale plaats in. De vaststelling van de diensttijd, de toelatingsvoorwaarden, de bepaling van wat onder bezoldiging moet worden verstaan, het tijdstip waarop het recht ingaat, het al dan niet verrekenbaar zijn van nieuwe inkomsten, de vaststelling van het recht op doorbetaling van bezoldiging wegens ziekte, etc. worden alle gerelateerd aan het ontslag uit de overheidsfunctie. Gezien de doelstelling van dit besluit dient in een aantal gevallen het ontslag bij de privaatrechtelijke organisatie beschouwd te worden als het eerdere ontslag uit de overheidsbetrekking, daar anders voor de onderhavige categorie personeel ten opzichte van de oorspronkelijke wachtgeld- of uitkeringsrechten een onevenredige uitbreiding of verslechtering zou plaatsvinden.

In deze artikelen wordt in technische zin geregeld dat de toepassing van de onslaguitkeringsregelingen ten aanzien van het geprivatiseerde en vervolgens werkloos geworden personeel niet tot de genoemde onbedoelde effecten zullen leiden, uitsluitend vanwege het feit dat het wachtgeld- of uitkeringsrecht op een later tijdstip is ontstaan dan het gebruikelijke tijdstip, te weten het ontslag uit de overheidsfunctie. Het gaat hier om omstandigheden als het hebben of verkrijgen van inkomsten uit arbeid voorafgaande aan het ontslag, respectievelijk

tijdens het recht op uitkering (tweede lid), de verrekening met het wachtgeld of de uitkering van WW-, ZW- of WAO-aanspraken uit anderen hoofde (derde lid) en de verrekening met het wachtgeld of de uitkering van aanspraken op grond van de Ziektewet of de WAO, voortvloeiend uit de geprivatiseerde betrekking (vierde en vijfde lid). Door maximering van het bedrag aan WW-uitkering dat in aanmerking komt voor korting op het wachtgeld of de uitkering, wordt bereikt dat een hogere inschaling in de geprivatiseerde functie ten opzichte van de vroegere overheidsfunctie tot uitdrukking komt in een hoger bedrag aan totale werkloosheidsuitkering (wachtgeld en WW-uitkering tezamen). Het maximum is gesteld op het bedrag dat aan WW zou zijn ontvangen, indien het salarisniveau in de geprivatiseerde betrekking gelijk zou zijn geweest aan dat in de overheidsbetrekking. Hetzelfde geldt in geval van ziekte of arbeidsongeschiktheid ten aanzien van de samenloop met ZW- en WAO-uitkering.

Bijvoorbeeld:

Een geprivatiseerde ambtenaar met een inkomen in de overheidsbetrekking van f 4000,- ontvangt bij ontslag uit de geprivatiseerde betrekking op grond van dit besluit bv. een wachtgeld van - aflopend - 93%, 83% en 73% van dat inkomen, zijnde resp. f 3720,-, f 3320,- en f 2920,-. Op grond van het salaris bij de private onderneming van bv. f 4500,- wordt een WW-uitkering van 70% van dat salaris = f 3150,- betaald. Indien bij of na de privatisering het salaris niet zou zijn verhoogd, zou aan WW-uitkering 70% van f 4000,- = f 2800,- zijn ontvangen. Dit laatste bedrag is het (maximale) bedrag van de korting op de hiervoor genoemde aflopende reeks wachtgeldbedragen. In de periode van 3 maanden 93% wachtgeld ontvangt betrokkene dan f 3720,- -/ f 2800,- = f 920,- wachtgeld + f 3150,- WW-uitkering = f 4070,-. In de perioden van 83% en 73% wachtgeld ontvangt de wachtgelder, zolang er sprake is van betaling van WW-uitkering, resp. f 3670,- en f 3270,-.

Artikel 7

De in dit besluit gehanteerde terminologie en die in artikel B 6 van de Abp-wet verschillen ten opzichte van elkaar. Er zou twijfel kunnen rijzen of aan een ontslag uit hoofde van de betrekking bij de privaatrechtelijke organisatie en de daaruit volgende toekenning van wachtgeld of uitkering ingevolge dit besluit, het ambtenaarschap in de zin van de Abp-wet kan worden verbonden. Deze bepaling stelt buiten twijfel dat een toekenning van wachtgeld uit hoofde van een ontslag bij de privaatrechtelijke organisatie, zijn basis vindt in het ontslag uit een dienstverhouding waarin betrokkene ambtenaar in de zin van de Abp-wet was.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. P. van Dijk